

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřebu českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

listopad/november 2011

číslo 3ř

Listopad 1989 a dnešek...

„Je to možné, že už tomu letos bude 22 let, co padl komunismus?“ Takto se v jedné diskusi na letošní velmi vydařené velehradské Svatováclavské nevěřičně tázala jedna účastnice ve středním věku a sama si odpověděla, že ta léta nyní běží nějak rychleji než za komunismu. Tehdy se podle ní roky od války, od února, od osmašedesátého, od sedmasedmdesátého, kdy vznikla Charta a podobně, často počítaly. Lidé tím chtěli možná i bezděky zdůraznit, jak už je to dávno, co bylo dobře, nebo co se v šedi komunistické každodennosti něco významného stalo, či, ještě častěji, že už „to“ tak dlouho trvá, že už by „to mohlo prasknout“. A ty dvacítky, to také bylo něco: dvacet let První republiky, dvacet let od února 1948 do pražského jara a sovětské okupace a nakonec i dvacet, tedy 21, do listopadu 1989 a zhroutil komunismus. Pak se nějak přestalo počítat a člověk zaznamenával jen ta kulatá výročí.

Ano, obnovování demokracie či lépe řečeno snažení o její obnovování, se skandály a potížemi, ale i různé úspěchy, které jako úspěchy často vypadají až po letech z pohledu zpět, znovu a znovu dokazují, že demokracie není něco, čeho se jednou dosáhne a pak se už jen všichni radují a hlavní snažitelé sedí na vavřínech. Spíše je to únavný proces strašně pomalého vylepšování řádu věcí, který nikdy nekončí, neboť se objevují stále nové výzvy a problémy. A jak těžké je ono obnovování řádu věcí po desetiletích nihilismu a cynického morálního marasmu komunistického režimu – dokazují zkušenosti Čechů a Slováků posledních dvou desetiletí a není tomu jinak ani u sousedů. V listopadu 1989 jsme netušili, že za dvaadvacet let se ještě budou do vedení podniků a institucí cpát bývalí soudruzi a že budou stále fungovat jejich různé mafiální skupiny, obohacující se ve velkém na úkor občanů a jakoby beztrestně, neb Boží mlýny melou pomalu. Že budeme mít dost dobré zákony, ale nebudeme schopni zajistit jejich vymáhání, že byrokracie bude dál ubíjet tvůrčí elán a mnohým politikům nepůjde o dobro země, ale o peníze. Ani zde v Británii není vše zdaleka růžové, ale stále ještě vládne mezi lidmi většinou slušnost a práva je možné se nakonec dovolat. Navíc, v nynější velmi nejisté situaci téměř katastrofálně zadlužené eurozóny, která ani po nejnovější dohodě není ještě z nejhorsího venku, si obě naše země si nevedou tak špatně, jejich zadlužení je velmi malé a je možné, že se z nynější hospodářské krize dostaneme snadněji než západní část Evropy. Možná dokonce doženeme díky tomu poněkud rychleji zpoždění zaviněné komunismem a vrátíme se na čestné místo na žebříčku ekonomik evropských zemí, kde jsme byli před Druhou světovou válkou. Obnova morální pevnosti a napřimování národní páteře bude však asi na delší loket.

V mnoha oblastech však můžeme být dobrými i špatnými zkušenostmi ze zahraničí našim vlastem hodně prospěšni. Máme přece doma příbuzné a mnoho známých a přátel a leccos, co zde funguje díky zkušenostem staré demokracie se dá přenést, upravit, přeložit, místo toho, aby se to pracně od počátku vymýšlelo, nebo se dá zabránit aplikování něčeho, co zde naopak už nefunguje, neboť to bylo v posledních letech pokazeno. Stejně tak můžeme mnohdy Britům přispět třeba varováním, aby nedělali něco, co zas nefunguje u nás. V tom mohou pomoci všechny naše exilové i krajské generace, neb každá vždy přináší svůj svěží pohled na situaci. Jak naznačuje Antonín Stáně v tomto čísle, všechny naše generace mohou také pomoci s formulováním cílů budoucího rozvoje naší české a slovenské komunity v Británii. >>>

Správní rada srdečně zve všechny přátele Velehradu na

Besedu se studenty z moravského Velehradu.

V sobotu 12. listopadu 2011 v 18 hodin na londýnském Velehradě (s malým občerstvením)

Besedu zahájí otec Radim, kaplan Stojanova Gymnasia, předadventní duchovní promluvou. Studenti mají zájem dozvědět se víc o životě krajanů v Anglii a my se můžeme dozvědět víc o moravském Velehradě.

Mons. Michael Slavík během promluvy ve velehradské kapli o Svatováclavské (str.2)

Listopad 1989 a dnešek... (pokračování ze str.1)

Můžeme tak skloubit dřívější zkušenosti a dnešní stav vývoje a potřeb naší krajanové komunity. Od listopadu 1989 už uplynulo 22 let a dnešní třicátníci, tedy generace na vrcholu sil a schopností, už nepamatují komunismus a jsou o to více sebevědomí a samostatní, než byly generace dřívější. Co chtějí oni pro sebe a své děti? Jak tomu můžeme v zájmu nás všech napomoci? Exil a krajanství jsou v mnoha ohledech jiné, ale u obou jde o udržení odkazu předků, v čemž šel vždy příkladem i nezapomenutelný Otec Lang. Snad by napomohlo dalšímu zlepšení nynějšího stavu třeba podívat se jak se organizují jiné krajanové komunity v Británii i ve světě a rozhodně by pomohlo rozběhnutí diskuse o tom, jak tedy dál, kterou Antonín Stáně sám také vlastně už začíná na těchto stránkách. /jn/

ZPRÁVY Z LONDÝNA A KOMUNITY

Odhalena pamětní deska čs. válečné rozvědce a výsadkářům, atentátníkům na Heydricha

28.října byla velvyslanci ČR Michaelem Žantovským a SR Miroslavem Wlachovským, spolu s představiteli City of Westminster, Asociace svobodného československého letectva a Archivu Jana Kaplana odhalena v Londýně pamětní deska připomínající náš protinacistický odboj za Druhé světové války. Umístěna na budově nedaleko našich velvyslanectví v ulici Porchester Gate, kde za války sídlila československá vojenská rozvědka Benešovy exilové vlády pod vedením slavného plk. Františka Moravce, deska připomíná jak rozvědku, která vyslala mimo jiné do Protektorátu, na Slovensko i jinam v okupované Evropě celkem 91 našich výsadkářů, tak i jednu z oněch akcí, Operaci Anthropoid, tedy atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. O jeho provedení bylo v budově rozhodnuto 3.října 1941, tedy před sedmdesáti lety.

Umístění kulaté zelené pamětní desky ve známém stylu samosprávy čtvrti Westminster, je výsledkem mnohaleté badatelské práce londýnského českého dokumentaristy, odborného historického poradce a filmového režiséra Jana Kaplana. Ten se už od šedesátých let zabývá odbojovou tematikou a vlastní rozsáhlý archiv písemností i fotografií z válečné doby a porovnáním řady z 25ti portrétů našich výsadkářů svého archivu (pro historickou přesnost nikoliv jedné skupinové, jak bylo mylně uvedeno minule, neboť například Jan Kubiš byl takto fotografován až 18.prosince onoho roku, tedy deset dní před vysazením v Protektorátu), pořízených před zdí ve dvoře budovy s dodnes dochovanou částí zdi potvrdil jejich autentičnost. Majitel budovy, pan Jonathan Glanz, mu byl při šetření nápomocen a provedl jej celou budovou, včetně rozsáhlých sklepů a poté, co se ukázalo, jak významná budova to je pro náš odboj, se sám s návrhem Kaplanova textu obrátil na samosprávu čtvrti se žádostí o umístění pamětní desky. Pro úplnost je třeba dodat, že Jan Kaplan sice předtím na projektech spolupracoval s českými vojenskými historiky, ale tento je pouze jeho dílem.

Co se pak týče Operace Anthropoid, jak známo, Jan Kubiš a Josef Gabčík zaútočili na Heydricha u křižovatky pod Vychovatelnou v pražských Kobylisích a on po několika dnech podlehl zranění. Nacisté pak rozpoutali peklo a vyhladili vesnici Lidice. Nakonec byli výsadkáři zrazeni a celá jejich skupina se bránila do posledního muže útoku SS v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v pražské Resslově ulici pod Karlovým náměstím.

Na závěr je třeba připomenout i skutečnost, že Moravcova rozvědka používala pro vysazování našich parašutistů známou 138. perut' zvláštního nasazení Královského letectva, ve které sloužilo až 24 našich pilotů a členů posádek, včetně známého Leo Andrlého, DFC, takže byla vlastně také napůl československou perutí... /jn/

„Úžasná“ Svatováclavská na Velehradě

Letošní Svatováclavská byla podle vyjádření řady účastníků „opravdu naprosto úžasná“. Nejen, že nastalo počasí jako v Itálii, ale i z několika dalších důvodů. Například, na zahradě byla spravena zídka a odstraněn obrovský keř, který zabíral spoustu místa a tak bylo hned více prostoru. Zahrada byla zalita sluncem a manažeri Zdenka a Miloš Zolnovi zorganizovali pohostění a rozestavili zahradní nábytek tak skvěle, že se tam lidé mohli pohodlně seznámat a bavit. Přišlo ještě více lidí než kdy předtím a odhady hovořily v průběhu odpoledne o téměř dvou stovkách účastníků. >>>>>>

SVU – Britská skupina Společnosti pro vědy a umění zve na přednášku

**Ing Miroslava Hule: „Petr Vok – poslední z Rožmberků“
na Velehradě v sobotu 26.listopadu ve 14.30**

Informace na nástěnce Velehradu a na tel.čísle 020-7727-7849 nebo u předsedy Milana Kocourka 01932-259-616

Záběr ze slavnostní mše a ze zábavy v zahradě

Objevilo se také neobyčejně mnoho lidí ze staré gardy (exil osmačtyřicátnický), ale též nebývale početný exil z roku 1968 (z rodin například Antonín a Beryl Tučapských, Petr a Virginie Fábikovi, Mirka a Janusz Mondrych, Kučovi, atd a mnoho paní a pánů z dřívějších let a dokonce i dospělé "děti" rodičů „Osmašedesátníků“, jako např. ochotný ministrant Roman Brazdil, či Pavla Potůčková se sestřenicí a bratrancem). Přišlo také mnoho mladých Čechů i Slováků, včetně rodin s malými dětmi i mladších studentů (např. dvě studentky muzikantky) a také praktikanti a personál z ambasády.

K úspěchu Svatováclavské letos také významně přispělo -- a naše komunita tím byla velmi poctěna -- že pražský arcibiskup Dominik Duka nám uvolnil pro tradiční slavnostní bohoslužbu svého generálního vikáře Mons. Michaela Slavíka. Ten také přede mší oznámil, že přináší osobní arcibiskupův pozdrav i pozdravy od celé České biskupské konference, jejímž je předsedou. Kázání Otce Slavíka během mše -- v kapli přeplněné tak, že další krajané museli stát venku, na přilehlém schodišti -- bylo věnované poselství sv. Václava dnešku a připomnělo řadu aspektů jeho osobnosti, které nejsou všeobecně známé. Například skutečnost, že i když sv. Václavu bylo pro jeho velkou zbožnost přezdíváno „mnich“, nebyl to žádný chudinka. O tom svědčí nejen jeho úspěchy coby vojévůdce, ale i skutečnost, že před smrtí vytrhl bratru Boleslavovi hladce z ruky meč a s varováním jej zahodil, i když pak byl přemožen bratrovými pomocníky. Otec Slavík tak navíc skvěle doplnil předcházející povídání redaktora Juna o době sv. Václava. Po mši byl pak obléhán krajaný a někteří si domluvili duchovní pohovor a zpověď. Mnoho krajanů si nyní přeje, aby Otec Slavík přijel častěji!

Pouť pak po mši pokračovala veselou zábavou. Všichni si moc libovali a chválili nejen organizaci a publicitu celé akce, koordinované sekretářkou Správního výboru Ludmilou Stáně a členkou Martou Tomskou a také poprvé a skvěle Pavlou Ezech, která navíc přivedla nové krajaný z jižního Londýna, většinou rodiny s jedním nečeským partnerem, aby měly děti možnost slyšet Češtinu. Navíc, Správní rada poskytla na celou akci štědrú finanční podporu (káva, čaj a sladkosti byly gratis) – a také zajistila ubytování Otci Slavíkovi, o kterého se pilně starali i manažéři Velehradu. Velký dík tedy opět nakonec patří jim oběma, Zdeňce a Milošovi, kteří navíc pracovali několik dní předtím od rána do večera. Zdeňka napekla mnoho výborných dortů a koláčů a Miloš zas musel uklidit zahradu po dostavění zdi, teprve pouhý den předtím. Neobyčejně velký počet návštěvníků přinesl tentokrát i problém, neboť nebylo místa pro plánované aktivity pro děti a musely se o ně starat ve společenské místnosti dobrovolnice. To do budoucna navozuje možnost, že – podobně jako v časech Otce Langa – se velké akce, které kapacitu Velehradu přerostou, budou muset konat jinde. /ls/

O roli malých členských zemí EU a cena Tomu Stoppardovi

Dvě významné události uplynulého měsíce byly příkladem skvělé reprezentace České republiky v zahraničí a v obou hrál hlavní roli ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Nejdříve předal 12. října na českém velvyslanectví cenu Gratias Agit, udělovanou ministrem zahraničí ČR za šíření dobrého jména republiky v zahraničí, známému britskému autorovi divadelních her Českého původu Siru Tomovi Stoppardovi. Cena byla už dříve udělena například Madeleine Albrightové, Miloši Formanovi a Tomáši Baťovi. Na druhý den pak ministr Schwarzenberg přednesl ve známém londýnském institutu mezinárodních politických studií Chatham House přednášku na téma „Role malých členských zemí v EU“ a půl hodiny odpovídal na dotazy. Malé země jsou podle ministra důležité, zejména když spojují síly, například jako my ve Visegrádské čtyřce, či jak to tradičně činí pobaltské republiky.

Bez ohledu na to, zda bylo lze s ministrem ve všem z londýnské perspektivy souhlasit, zejména v dnešní tristní situaci eurozóny, která negativně ovlivňuje postavení celé unie, přednáška obsahovala řadu vynikajících postřehů, zejména co se týče příslovečné byrokracie EU i námětů do budoucna. Včetně například nutnosti malých zemí získávat ostruhy specializací, jako třeba Švédsko řešením konfliktů či Norsko azylovými záležitostmi. Pro ČR navrhoval ministr oblast lidských práv. >>>>>

Správní rada Velehradu a Velehradský výkonný výbor všechny srdečně zvou na tradiční

***** MIKULÁŠSKOU OSLAVU *****

S předvánočním trhem, bazarem, skleničkou vína a dalšími příjennostmi...

v neděli 11. prosince 2011 na Velehradě (22 Ladbroke Sq, London W11) odpoledne od 15ti do 18ti hodin

Ve 4 hodiny odpoledne přijde navštívit děti svatý Mikuláš. Prosíme rodiče, aby nám do konce listopadu nahlásili jména dětí, které se zúčastní (aby Mikuláš pro ně měl punčochu!) email: info@velehrad.org.uk nebo tel. 0207 727 7849.

O roli malých členských zemí EU a cena Tomu Stoppardovi (pokračování ze str.3)

Jelikož o právě tu má nyní zájem Commonwealth, tedy Britské společenství národů, bude zajímavé, jak se to nakonec vyřeší. Co se pak týče oné reprezentace ČR, přítomní našinci odcházeli po přednášce s pyšně vztyčenou hlavou. Škoda, že většina ministrů české vlády údajně nesnese srovnání se Schwarzenbergovým mezinárodním rozhledem, vytříbeným diplomatickým chováním a ani s počtem jazyků, kterými on umí plynule hovořit. Díky jemu tedy ČR v Británii podle očekávání „zabodovala“, ale co příště? /jn/

KRÁTCE ZE SVĚTA I Z DOMOVA

* Evropský soudní dvor rozhodl v závažném bioetickom sporu, že nie je možné patentovať ľudské bunky ani embryá, lebo okamihom oplodnenia „nastáva proces rozvoja ľudskej bytosti“. Rozhodnutie ve sporu prof. Olivera Brüstleho z Bonnu, ktorý stojí za patentom výroby nervových buniek z embryí a organizácie Greenpeace, ktorá kritizovala ničenie embryí ako nie etické, vedu nie ohrozí, pretože dnes existuje proces výroby kmeňových buniek bez ničenia embryí.

* V sobotu 22. října 2011 byla v kapli Fakultní Thomayerovy nemocnice v Praze slavnostně ustavena Asociace nemocničních kaplanů (ANK). Nová asociace rozšíří řady spřátelených kaplanských organizací, které působí v oblasti vojenské a vězeňské služby, stejně jako ve složkách policie. Cílem ANK je podpořit vzdělání, osvětu a především zabezpečit kvalitní profesionální duchovní a pastorační péči o nemocné, jejich blízké a zdravotnický personál.

* Brno by se mohlo stát velkoměstem bez opery. Pokud tedy městská samospráva nenalezne lepší způsob, jak ušetřit 20 procent z rozpočtu. Budova opery se má opravovat a někdo v samosprávě rozhodl, že bude nejlépe budovu uzavřít a zrušit na sedm měsíců sbor, sólisty i orchestr a pak je prý zas znovu přijmout do práce. To ovšem prý není právně zaručeno a pokud se tak stane, nejlepší umělci si sice jistě dokáží najít angažmá jinde, avšak orchestr a sbor tak utrpí nenahraditelné ztráty, přinejmenším na sebranosti a kvalitě. Lze se oprávněně domnívat, že by se na dobu opravy budovy jistě daly najít odpovídající prostory, kde by opera mohla dočasně pokračovat v činnosti. Protestujeme!

SPRÁVNÍ RADA VELEHRADU INFORMUJE

Dnešek a výhledy české komunity či komunit v Londýně...

Antonín Stáně -- předneseno na konferenci Migrace a česká společnost v Senátu ČR, 3.- 4. října 2011

Předevčirem, tedy v neděli odpoledne se v domě, který má jméno VELEHRAD, v londýnské čtvrti Notting Hill sešlo něco přes 100 Čechů, Slováků a dalších na oslavě českého národního svátku - výročí smrti českého patrona, svatého Václava. Tento rok za českými krajany z Prahy přiletěl generální vikář pražské arcidiecéze Mons. Michal Slavík, který ve čtyři hodiny odpoledne sloužil v domácí kapli Velehradu Svatováclavskou mši. Do kaple s kapacitou cca 40 osob se vtěsnalo osob 60 - a mnoho dalších stálo na schodišti. Otec Slavík tlumočil povděk, požehnání a pozdravy od České biskupské konference a od arcibiskupa Duky osobně. Na konec mše přítomní s gusem zazpívali všechny početné sloky Svatováclavského chorálu.

Mnozí návštěvníci se bohoslužby nezúčastnili. Rodiče malých dětí se věnovali dětem, jiní obrátili svou pozornost ke grilovaným klobásám a pivu, které se prodávaly na zahrádce, další zase ve společenské místnosti pili kávu a ochutnávali koláčky. Zábava nikde nevázla, a to ani když se křesťanský kontingent vyhrnul z kaple a přidal k ostatním.

Mezi popíjením a pojidáním jsem promluvil s několika z přítomných zaměstnanců českého velvyslanectví, pozdravil řadu dávných přátel a známých a navázal několik známostí zbrusu nových, včetně dvou děvčat, které jsou v Anglii teprve týden a o českém domě v Notting Hill jim kdosi řekl předevčirem.

Jako vždy při londýnských českých setkáních, bylo možno naprostou většinu přítomných zařadit do jedné nebo více již známých skupin, jako například: exulanti z osmačtyřicátého, exulanti z osmašedesátého, aupairky, Slováci střední a nejmladší generace, české dívky provdané za cizince, lidé na studiích v Anglii, lidé na výdělečné zkušené, polistopadoví imigranti, londýnští Sokolové, bývalí žáci někdejší české (exilové) doplňovací školy, lidé z českého velvyslanectví a mnoho dalších.

Původně, když jsem nabídl, že na konferenci v pražském senátu pohovořím o českých komunitách v Londýně, jsem si říkal, že tyto a další skupiny lze považovat za komunity. To odpoledne na Velehradě jsem o tom začal trochu pochybovat, zejména pro zřejmý nedostatek homogenity jednotlivých „skupin“ i pro obrovské - a evidentní - rozdíly kvalitativní i kvantitativní, ve vazbách mezi jednotlivci a „komunitami“ do kterých jsem si je zařadil. Nakonec jsem si řekl, že - ve velmi širokém smyslu toho slova - to asi komunity budou. Nic lepšího mě stejně nenapadlo.

Londýnský Velehrad se - jistě zejména díky svým zakladatelům - vyznačoval specifickým charakterem, který spočíval zejména v přístupu k lidem - přístupem, který bych označil jako velice „anglický“. U každého příchozího se předpokládalo, že přichází s dobrými úmysly. Každý Čechoslovák byl vítán, ať byl katolík, žid či ateista. Jakékoliv dary, příspěvky, pomoc byly vždy absolutně na dobrovolné bázi. Tak to alespoň fungovalo za dob, kdy ve vlasti vládli komunisté. Komunita byla v těch dobách více homogení a od původní vlasti po mnoha stránkách odříznutá.

Bylo a je pro Čechy a Slováky v cizině charakteristické že komunikace a výměna s hostitelskou zemí je oboustranná a intenzivní. Tedy žádný multi-kulti apartheid, jak se vyvinul v minulých dvou desetiletích u některých jiných etnických skupin. >>>

BCSA - British, Czech and Slovak Association srdečně zve krajany i jejich britské známé na

Annual Dinner 2011

v pátek 25.listopadu v 19 hodin v Bloomsbury Edwardian Hotel, 9-13 Bloomsbury Street, London WC1B 3QD

Nápoje na uvítanou, recepcce, slavnostní projev Greg Hands MP (PPS min. financí), tombola. Vstupné 39 a 37 liber. Info viz telefon/e-mail

BCSA také zve na pravidelné „Get to know you“ středy od 19 do 23 hodin v Čs. nár. domě, 74 West End Lane, NW6, vždy druhou středu v měsíci. Příští se bude konat 9.listopadu

Další info na bcsa@bcsa.co.uk nebo na tel. 0208-795-4875 643 Harrow Road, Wembley, HA0 2EX

Dnešek a výhledy české komunity či komunit v Londýně... (pokračování ze str.4)

Veliká většina Čechoslováků – exulantů -- v Británii přijala britské občanství a nalezla své místo v britské společnosti. Dnes ovšem mnozí někdejší exulanti navštěvují republiku, mnozí zde pracují, mnozí se často přesouvají mezi Čechami/Moravou a Velkou Británií. To platí i pro ty nově příchozí, většinou mladé lidi. Z nich někteří jsou v Anglii na zkušené či na studiích. Známe i řadu těch, kdo se rozhodli zůstat natrvalo – což usnadnil vstup ČR do EU.

Různorodost českých společností a organizací v Londýně je značná.

Smetana kdysi řekl „V otvře život Čechů“. A vskutku, jednou ze stálíc na londýnském nebi je odedávna **Dvořákova společnost** s hodnotnými koncerty, zájezdy do míst spojených s českou hudbou a jejími klasiky atd.. Třeba ovšem říci, že v této i v dalších mají významný podíl rození Britové.

Je fascinující, že máme v Anglii rovněž **Společnost Emmy Destinové**. Nevím, že by ve vlasti božské Emmy existoval ekvivalent.

Tzv. **Česká kolonie** provozuje po desetiletí oblíbenou českou restauraci-klub ve West Hampsteadu.

Nelze se nezmínit o **SVU**, tedy **Společnosti pro vědu a umění** s jejími pravidelnými přednáškami na Velehradě.

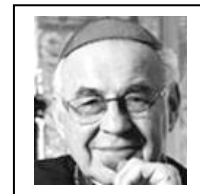
Velehrad měl v dobách exilu prim v organizování společenských setkání, duchovního života, přednášek, české doplňovací školy a dalších krajských aktivit. V dnešní době hraje -- vedle Velehradu podobnou roli i původně studentská organizace **British Czech and Slovak Association**, která nabízí příležitosti pro setkávání rodilých Britů, Čechů, Slováků a dalších..

České **Škole bez hranic** patřil již jeden z předchozích referátů na této konferenci. Její fungování v severním Londýně se jeví jako dobrý začátek na poli, které otvírá široké možnosti. Zájem přichází nejen od stoprocentně českých rodin, ale i od těch kde jen jeden z rodičů je Čech.

Jak si lze představit budoucnost Čechů v Londýně a v Anglii? Samozřejmě staří odcházejí a mladí nastupují. Našich letců a vojáků z 2. světové války již dnes zbývá pramálo. "Osmačtyřicátníci" se nám ztrácejí před očima a mnohé "Osmašedesátníky" jsme již ztratili – bohužel nejenom ty, kteří odešli "do výslužby" do vlasti. Domnívám se, že česká kultura, zejména česká hudba zůstane největší českou devizou v Anglii. Vynikající čeští mladí hudebníci stále přicházejí, aby těžili z vrcholné úrovně, na které se nachází interpretační umění v Anglii a jeho výuka. Snad v menším měřítku to platí i pro lékaře, architekty, historiky a další a další mladé specialisty. Někteří z nich v Anglii zůstanou rok, dva nebo trvale. Zkušenost potvrzuje, že naprostá většina těchto lidí nich bude mít zájem udržet kontakt s mateřskou zemí a její kulturou a usilovat, aby si jejich děti udržely český jazyk. To nezbytně povede k tomu, že v Anglii budou i nadále české struktury, které se již dnes mění a budou i nadále vyvíjet a držet krok s vývojem a se změnami ve společnosti.

Řešení vztahů státu a církví se blíží...

Kardinál Miloslav Vlk o stavu jednání mezi státem a církvemi o nápravě křivd komunismu, které, zdá se, konečně spěje k pozitivnímu závěru

Ano, 20 let od pádu komunismu... Myslím majetkové vyrovnání mezi církvemi a státem. Důležitým prozřetelnostním krokem tehdy na začátku, v r. 1991, bylo zablokování církevního majetku par. 29 zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, protože jinak při tunelování státního majetku v uplynulých 20 letech, při tak rozsáhlé korupci v našem státě, by býval zvláště tento majetek už dávno rozkraden a nebylo by co vyrovnávat. Takhle byl dočasnými držiteli leckdy pouze „plundrován“. Tento tzv. blokační paragraf měl chránit církevní majetek před rozchvácením. Počítalo se s tím, že bude brzo vydán zákon o restituci církevního majetku, což se nestalo, poněvadž k tomu nebyla „politická vůle“ (jak se to nazývalo). Jeden významný politik řekl tehdy neoficiálně: „Nesmíme dopustit, aby se církev stala politicky a ekonomicky silnou“. To bylo zřejmě východisko oné „politické neuvěle“. A kromě toho politici a ekonomové patrně věděli, že z církevního majetku komunisty zabraného a demokratickým státem dále drženého přichází do státního rozpočtu mnoho miliard Kč, zatímco výlohy na církev činily pouze menší část z těchto výnosů. Renomovaná společnost Ernst & Young spočetla výnosy i výdaje za léta 1948-2007 a došla k závěru, že celkové kladné saldo těchto let z církevního majetku činí 168,6 mld Kč. Dočasná komise parlamentu vzala tyto výsledky na vědomí. (Viz přílohy Zprávy předsedy DK PS pro řešení otázek církevních restitucí. Sněmovní tisk 858/0, část č. 1/12. Poslanecká sněmovna 2009, V. volební období). S tímto obrovským saldem se ani dnes při jednání o majetkovém vyrovnání nikterak nepočítá. Církev to už dávno „nechala padnout“ a tohoto „vyrovnání“ se nedomáhá. Přesto však politici i média mají hluboko zafixováno a stále to opakují, že stát platí církev. Někteří politici nejen z VV se ptají, kde vzít prostředky na finanční vyrovnání s církvemi. Nebylo by dobré vzít na vědomí tyto uvedené skutečnosti, které se dosud zamlčovaly a dále zamlčují? Bohužel i v této době, kdy se konečně o majetkovém narovnání jedná, a kdy stát, vláda i

parlament (i když tato vláda to nezavinila), byly přinuceny ústavním soudem (viz Nález ÚS, sp.zn. Pl.ÚS 9/07 ze dne 1.7.2010 ve věci § 29, zákona o půdě) politickou vůli „najít“, opakuje stále většina politiků, média (a bohužel i někteří biskupové), že církev je placena státem ze státního rozpočtu. Mohl bych tu odčitovat tolik kuriózních výroků. Státní rozpočet naopak na církvích a jejich majetku vydělával a dosud vydělává. Církev tady žádnou vinu nenese, naopak výše citovaná dočasná komise PS ukazuje, jak církev v minulých 20 letech spolupracovala a dodávala podklady pro případná jednání.

Vím dobře, každý může namítnout, že je dnes snadné, po mnohdy překvapivě ostrých formulacích nálezu ÚS, vyslovovat oficiální pravdu, že tuto situaci zavinil parlament, stát a dosavadní vlády. Ale dobře víme, kolik článků a mediálních útoků na církev jsme zažili, když jsme se ucházeli o vyřešení majetkového narovnání i ve prospěch Svazu měst a obcí, se kterými jsme úzce spolupracovali, i když jsme jim nemohli pomoci. Kdyby byl býval tento hlas našimi politiky slyšen a vyslyšen, věc by byla vyřešena v jiné, příznivější době, kdy jsme k tomu vyzývali, a nebyly by dnešní problémy. Pravda je taková!

Vzpomínám si, kolik tu bylo diskusí, a ještě dnes ti, kteří celou tu situaci způsobili, opakují, že majetek církví nepatřil, že to byl vlastně majetek státní. Dnes můžeme o této věci číst odborné posudky (viz přílohu č.1 materiálu DK PS, kde jsou jednoznačně pozitivně řešeny problémy právní povahy majetku církevních právnických osob) a materiál byl parlamentní komisí přijat. Stejně tak při přípravě výše uvedeného Nálezu Ústavního soudu byla odborníky vypracována právní analýza o charakteru vlastnictví církevního majetku se stejným výsledkem.

V průběhu těch 20 let jsem zažil řadu situací v této oblasti. Například různá jednání s premiérem Milošem Zemanem (při becherovce) za přítomnosti min. kultury Pavla Dostála. >>>

Řešení vztahů státu a církvi se blíží... (pokračování ze str. 5)

Miloš Zeman tehdy říkal – peníze nemám, ale majetek vám dám. Dostál však při tom hájil nesmyslný a nereálný názor výčtové metody, čímž vše padlo pod stůl, i když ho Zeman přemlouval.

A pak Dostálové snahy založit vládní komisi, při kterých jsme měli určité požadavky na její složení, ale Dostál nás podvedl. A pak jednání o návrhu tzv. církevního zákona, který se snažil omezit náboženskou svobodu církví. Zákon, který prošel hlasováním, prezidentem podepsán, v němž pak byly 4 protiústavní paragrafy škrtnuty. Tato „troska“ zákona nebyla dodnes upravena, návrh novely leží už léta na legislativní radě vlády.

To jsou naše negativní zkušenosti ve snaze uspořádat vztahy církev – stát nějakým slušným způsobem. V té politické situaci se těžko dalo uspět se vstřícností a ústupností, když nebyla vůle na druhé straně. Církev změnila několikrát svůj postoj k majetkovému narovnání. Když polici přišli s tím, že nám dají majetek, souhlasili jsme za ostré kritiky společnosti. Pak nastala situace, vyžadující od diecézí vzdát se všeho za určité finanční kompensace. Diecéze to přijaly, vzdaly se všeho majetku, ale i to padlo zásluhou Vlastimila Tlustého. A tak jsme nyní – doufám – na šťastném konci oné trnité cesty. Budu doufat, že se najde konečné řešení ke spokojenosti všech zúčastněných stran. (z web.str. kardinála Vlka s lask. svolením)

Nenechte si ujít, aneb kultura v Londýně v listopadu ve zkratce

- * 6.listopadu v 11 hodin zahraje **Libor Nováček** na klavír Janáčkovu Zarostlou cestičku a skladby Brahmsa a Liszta v poledním koncertu v Blackheath Halls, 23 Lees Road, London SE3 9RQ. Info/vstupenky: www.trinitylaban.ac.uk/blackheath-halls.aspx
- * 10.listopadu v 19.30 (s předkoncertní přednáškou v 18 hod.) vystoupí v Barbican Centre, Silk Str., London EC2Y 8DS, BBC Symphony Orchestra pod taktovkou **Jiřího Bělohlávka** s Maximem Ryšanovem (viola). Program: svět.premiéra skladby **Jiřího Kadeřábka**, Dvořákův Zlatý kolovrat, Martinů: Koncertní rapsodie pro violu a orchestr a Janáčkův Taras Bulba. (Info:020 7638 8891)
- * 13.listopadu – v rámci **filmového festivalu Czech Centre „Made in Prague“** (od 10. do 20. listopadu) v Riverside Studios, Crisp Road, Hammersmith, W6 9RL, se bude promítat **film Miloše a Petra Formana Dobře placená procházka** (jazzová opera **Jiřího Šlitr**a a **Jiřího Suchého** pod taktovkou **Libora Peška** z r.2009). **Jiří Suchý** představí film a pak bude odpovídat na otázky!!! Další filmy zahrnují klasický Marijka nevěrnice (film z r.1934) podle Vladislava Vančury (hudba **Boh. Martinů**) a Píseň z Podkarpatské Rusi Jiřího Weisse z roku 1937. Vstupenky: 020 8237 1111 a www.riversidestudios.co.uk a info london.czechcentres.cz
- * 15. listopadu bude v 18.30 v kině The Gate Picturehouse, 87 Notting Hill Gate, London W11 3JZ promítán film „**Odházení**“ podle scénáře **Václava Havla** o odcházení vrcholného politika z výsluní moci. Po promítnutí filmu se bude konat diskuse s českou První dámou **paní Dagmar Havlovou**, hrající také v tomto filmu. Diskusi bude řídit český velvyslanec Michael Žantovský. Promítání je organizováno ve spolupráci s **Českým centrem, Londýn**. Info a pokladna: 0871 902 5731, vstupné 10.50 (zlev.9,50).
- * 14. a 19.listopadu v 19.30 ve Wigmore Hall, 36 Wigmore St., W1U 2BP, o prvním datu zahraje **Minetti Quartet s Tillem Fellnerem** na klavír skladby Szymanovského, Mozarta a Dvořáka, o druhém **Nash Ensemble a Wolfgang Holzmaier** (baryton) provedou skladby Schuberta, Webera, Mahlera a Brahmsa. Info: 020 7935 2141 a www.wigmore-hall.org.uk
- * 16.listopadu v 19 hodin uvede v The Forge, 3-7 Delancey St, Camden Town, **The Schubert Ensemble** pásmo **Discovering Dvořák** a po rozboru stylu a instrumentů zahraje jeho Kvintet pro klavír č.2 v A moll. Info:7383 7808 a www.forgevenue.org

Sváté omše naší londýnské komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, nejblíže stanice metra London Bridge: Nedel'a 13.00 a 19.30, Streda 19.30, Piatok s angl. farnosťou

Sviatosť pokánia (*svätá spoveď*) - pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLEMEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí David Thorpe, Membership Secretary,

16 Colebrook Street, Winchester SO23 9LH. Tel.: 01962 864184, e-mail: membership@dvorak-society.org

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE? www.velehrad.org.uk

Nabízí mnoho informací. Příspěvky na obnovu Velehradu či na VZs zasílejte prosím na adresu: The Trustees, Velehrad, 22 Ladbrooke Sq, London W11 3NA, šeky payable to St.Wenceslaus House-Velehrad Charity. Nebo na konto: 6860 9299, sort c. 60-15-33

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí dojet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, 74 West End Lane, čeká vytočené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/ neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý. Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

Vydává a rozesílá Správní výbor Velehradu-St.Wenceslaus House Charity; rediguje v navázání na tradice Věstníku a Londýnských Listů J.M.P.Jůn